

TALK OF THE CITY

Από τον Γιώργο Χατζηθασίλη

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΑΛΕΞΗΣ ΠΑΠΑΧΕΛΑΣ

Φαντασιώσεις

Η ελληνική κοινωνία «βράζει» πάλι. Οι πολίτες είναι εξαντλημένοι και πάρα πολύ θυμωμένοι. Τα ακούσματα γύρω μας μοιάζουν με αυτά πριν από τις πρώτες εκλογές του 2012, όταν σαρώθηκε το παλιό πολιτικό σκηνικό με θεαματικό τρόπο. Κανείς δεν μπορούσε τότε να προβλέψει αυτό που ήλθε. Ούτε και σήμερα. Μέσα στην οργή και την απελπισία ο Τραμπ έχει, δικαιολογημένα, αποκτήσει τους οπαδούς του, και μάλιστα τους θερμότερους οπαδούς του. Η αντισυστημικότητά του, η προσδοκία απλών και άμεσων λύσεων σε χρονίζοντα προβλήματα και ο υφέρπων αυταρχισμός ταιριάζουν απόλυτα με το προφίλ του ηγέτη που θα ήθελε να έχει ένα κομμάτι της κοινωνίας μας.

Όσο η δική μας δημοκρατία δεν δίνει λύσεις στα προβλήματα, τόσο θα αυξάνεται ο θαυμασμός για τον Πούτιν ή

τον Ερντογάν, αλλά και για τον Τραμπ. Δυσκολεύομαι πολύ, βέβαια, να δω πώς στην Ελλάδα του 2017 θα γινόταν δεκτή μια κυβέρνηση με τραπεζίτες, επικεφαλής hedge funds και στρατηγούς... Αλλά στην τρελή εποχή που ζούμε όλα είναι πιθανά.

Συμφέρει όμως την Ελλάδα το γεγονός πως ο Τραμπ είναι σήμερα ο πρόεδρος των ΗΠΑ; Αυτή την ώρα μοιάζει να ηγείται μιας κυβέρνησης η οποία συμπαθεί τις πολιτικές δυνάμεις που θέλουν τη διάλυση της Ευρωπαϊκής Ένωσης και δεν ενδιαφέρεται ιδιαίτερα για τη συνοχή της Ευρωζώνης. Ο κ. Τσίπρας δεν θα μπορεί να σπκώσει το τηλέφωνο και να μιλήσει με τον Ομπάμα ή τον Λιου για να ασκήσουν επιρροή στο ΔΝΤ. Ορισμένοι πιστεύουν, με τη μορφή μεταφυσικού θαύματος ενδεχομένως, ότι ο Αμερικανός πρόεδρος θα δώσει εντολή στον εκπρόσωπό του στο Ταμείο να επι-

βάλει την αποχώρηση από το ελληνικό πρόγραμμα. Πολλοί μέσα στο ΔΝΤ θα το ήθελαν. Δεν έχουμε, όμως, καμία απολύτως ένδειξη ότι θα συμβεί κάτι τέτοιο. Το γεγονός πάντως ότι η Ουάσιγκτον εγκαταλείπει το δόγμα που στήριζε την ενωμένη Ευρώπη και τη συνοχή της Ευρωζώνης σημαίνει πολλά και θα το βρούμε μπροστά μας.

Γεωπολιτικά, δεν έχουμε ακόμη ιδέα πώς θα μας επηρεάσει ο Τραμπ. Μία πιθανή εξέλιξη, που συζητείται πολύ, θα ήταν η στενότερη συνεργασία με τις ΗΠΑ στο πλαίσιο του πολέμου κατά της ισλαμικής τρομοκρατίας. Μερικοί το πάνε και πιο πέρα και πιστεύουν ότι αν κλείσει για τους Αμερικανούς η βάση του Ιντσιρλίκ, θα μπορούσαμε εμείς να φιλοξενήσουμε τα αμερικανικά αεροσκάφη. Πιστεύουν, μάλιστα, ότι η Ελλάδα θα γίνει η γραμμή άμυνας της Δύσης απέναντι στο Ισλάμ. Το ερώτημα που θα προκύψει είναι αν

το αντέχουμε. Είμαστε μια χώρα που θέλει και μπορεί να γίνει Ισραήλ-λάιτ; Και πόσο μεγάλος θα είναι ο κίνδυνος μιας τρομοκρατικής επίθεσης, ως αντίποινα, για τη στενότερη συνεργασία μας; Δεν είμαστε, ως γνωστόν, απόρθητο φρούριο από πλευράς εσωτερικής ασφάλειας...

Τέλος, ο Τραμπ θα παίξει σίγουρα στα ενεργειακά, στο τετράγωνο Τουρκία - Ισραήλ - Αίγυπτος - Κύπρος. Το επιχειρηματικό ενδιαφέρον είναι μεγάλο και πολλοί από τους παίκτες γνωστοί του.

Προς το παρόν, ένα κομμάτι της ελληνικής κοινής γνώμης φαντασιώνεται πως θα ήταν να έχουμε έναν «Τραμπ» πρωθυπουργό. Και ένα κομμάτι του ελληνικού κατεστημένου φαντασιώνεται γεωπολιτικά σενάρια για deals μαζί του. Η πρώτη φαντασίωση είναι δικαιολογημένη, η δεύτερη επικίνδυνη, προς το παρόν.

ΑΥΓΗ Καρτερός Θανάσης

Όλα να τα περιμένει κανείς

Δυο χρόνια διακυβέρνησης του ΣΥΡΙΖΑ και γράφονται πολλά και διάφορα. Άλλα για να δείξουν ότι στο διάστημα αυτό πολλά άλλαξαν στην Ελλάδα. Άλλα για να δείξουν ότι το μόνο που άλλαξε είναι ότι ο ΣΥΡΙΖΑ από Αριστερά έγινε προσκυνημένη Αριστερά, ή και άρνηση της Αριστεράς. Φυσικά κι επόμενα όλα αυτά - δεν συμβαίνει και κάθε μέρα να αναδειχτεί ένα μικρό αριστερό κόμμα σε πλειοψηφικό, και να σχηματίσει κυβέρνηση. Αλλά για να σας πω τη δική μου σκέψη, αυτό που μου φαίνεται πιο μυστηριακό, και πιο μεγάλο, είναι ότι αυτή η κυβέρνηση άντεξε δυο χρόνια. Παρά το γεγονός ότι όλα είχαν στηθεί έτσι, ώστε να μην αντέξει ούτε δυο μήνες.

Και να μην είχαν στηθεί όμως, δεν υπήρξε κυβέρνηση από τη μεταπολίτευση που να αντιμετωπίσει τόσες δυσκολίες, τόσες συνωμοσίες, τόση εκθρόνιση, τόσες παγίδες. Που να είχε από την πρώτη στιγμή απέναντί της μια συμμαχία των "μέσα" με τους "έξω", με στόχο να την ξεφορτωθούν. Που από την πρώτη στιγμή, επίσης, να την καταδίωκε ένας απηνής εκβιασμός; Θα κάνετε τούτο, και κείνο, αλλιώς θα την πληρώσει η χώρα σας. Όχι εσείς, αλλά η κοινωνία, η Ελλάδα. Από την πρώτη στιγμή, τέλος, να βρήκε τα ταμεία του κράτους άδεια, και τα συρτάρια γεμάτα δεσμεύσεις στις οποίες άλλοι, από ανοησία ή από σκοπιμότητα, είχαν ρίξει τη χώρα.

Κι όμως, άντεξε δυο χρόνια. Παρά το γεγονός ότι βρέθηκε σε έναν κλοιό εκβιασμών. Επίσης, παρά το γεγονός ότι οι άνθρωποι που κλήθηκαν να αναλάβουν κυβερνητικές ευθύνες ούτε πείρα είχαν ούτε χρόνος τους δόθηκε να προετοιμαστούν. Και τέλος, παρά την αιμορραγία που προκάλεσε ο δύσκολος συμβιβασμός το καλοκαίρι του 2015. Και όχι απλώς άντεξε. Κέρδισε ενδιάμεσα ένα κρίσιμο δημοψήφισμα, και μια ακόμα εκλογική αναμέτρηση. Έχοντας απέναντί της τη φρενιασμένη διαπλοκή, τα παλιά τζάκια, τις πακτωμένες συντεχνίες, τη ρεβανσιστική Δεξιά, τους υπερσυντηρητικούς της Ευρώπης, ακόμα και αριστερούς που δεν μπορούν να δουν τι παίζεται.

Θυμάμαι πριν από δυο χρόνια έναν πολύ επώνυμο δεξιό: Το παιδί είναι άσχετο, δεν θ' αντέξει ούτε μια βδομάδα, έλεγε για τον Τσίπρα. Γιατί κατά βάθος πίστευε, όπως κι άλλοι του είδους, ότι κάποιοι σ' αυτόν τον τόπο γεννιούνται για να εξουσιάζονται, κι άλλοι για να εξουσιάζονται. Ε, λοιπόν, το «παιδί» είναι ακόμα εκεί. Όπως και τα άλλα «παιδιά». Έπαθαν, έμαθαν, παλεύουν. Κι αν αυτή η κυβέρνηση άντεξε δυο ολόκληρα χρόνια ενάντια σε όλες τις θύελλες και τις προβλέψεις, σκέφτομαι ότι ίσως μείνει κάνα δυο δεκαετίες ακόμα. Απ' αυτά τα «παιδιά» όλα να τα περιμένει κανείς...

Η ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ

ΑΝΤΑ ΨΑΡΡΑ

Μοιράζοντας... ποινές στον ΑΝΤ1

«Η αυστηρότερη των ποινών γι' αυτά τα κωλόπαιδα που τα μεγαλώσαμε(!) και τα στείλαμε σχολείο θα πρέπει να είναι να μείνουν πέντε χρόνια μέσα και μετά να τους στείλουμε στην Αλβανία και να τους αφαιρέσουμε την υπηκοότητα», απεφάνθη ο πατριώτης Θέμος Αναστασιάδης στην τηλεοπτική εκπομπή του ΑΝΤ1, συμπληρώνοντας ότι «σκεφείτε τι θα έκαναν οι Αλβανοί αν κάποιοι Έλληνες που πάνε φαντάροι εκεί κάνανε το σήμα του χριστιανικού σταυρού(;)».

Τι θα έκαναν δηλαδή, θα μπορούσε να τον ρωτήσει το κοριτσάκι που τον συνοδεύει στην εκπομπή, αν γνώριζε φυσικά τόσο ή ίδια όσο και ο Αναστασιάδης ότι στην Αλβανία που δεν υπάρχει επίσημη θρησκεία, τα ποσοστά χριστιανών (καθολικών και ορθόδοξων) και μουσουλμάνων είναι περίπου μοιρασμένα, όπως επίσης ότι υπάρχει εκεί και ο αρχιεπίσκοπος Αλβανίας Αναστάσιος που μάλλον έχει το ελεύθερο -όπως άλλωστε και οι υπόλοιποι- να κάνουν το σήμα του σταυρού. Αυτά ως προς την γραμματισμόν. Στο ίδιο μήκος κύματος της ανάγκης «αμείλικτης» τιμωρίας κινήθηκε πρώτος ο Κ. Πλεύρης με βαρυσήμαντα... tweet αλλά και ο Γρηγόρης Ψαριανός στον ραδιοσταθμό του ΔΟΛ. Κι αυτό παρά τις απεγνωσμένες προσπάθειες του διευθυντή Νότη Παπαδόπουλου να του υποσπείρωσει ότι εντάξει νέα παιδιά είναι, μια μαλακία κάνανε, δεν κινδυνεύει η χώρα από παρόμοιες εθνικιστικές χαζομάρες.

Αυστηρότητα και τιμωρία αλλά και πλήρη διερεύνηση ζήτησε και ο υπουργός Άμυνας. Σε κάθε περίπτωση, ο φανατικός εθνικισμός όταν δεν συνοδεύεται από πράξεις βίας ή προτροπή σε πράξεις βίας, παραμένει ποινικά μη κολάσιμος στην Ελλάδα, στο πλαίσιο της ελευθερίας διατύπωσης άποψης. Προφανώς σε επίπεδο στρατού τα πράγματα είναι διαφορετικά αλλά και πάλι στον βαθμό που πρόκειται για μια απλή φωτογραφία δεν προβλέπονται ούτε ειδικές ποινές ούτε... απαχονισμός!

Θα ήταν ωστόσο εξαιρετικά ενδιαφέρον να ακούγαμε τις απόψεις των οπαδών της σκληρής και αμείλικτης τιμωρίας αυτών των νεαρών και για εκείνους που φορούν την ελληνική στολή και στο μπράτσο τους έχουν χαραγμένο τον αγκυλωτό σταυρό. Εκτός κι αν αυτό δεν πειράζει τον κάθε επίδοξο τιμωρό Αναστασιάδη, μιας κι η Γερμανία είναι... μέσα στην Ε.Ε., ενώ η Αλβανία είναι μία υπό ένταξη χώρα. Προφανώς τα ναζιστικά σύμβολα δεν τον πολυενοχλούν, μιας -κι όπως πολλοί θα θυμούνται- έχει κατά καιρούς αναλυτικά παρουσιάσει στην εφημερίδα του, τους φέροντες σβάστικες, στο μυαλό, στα χέρια και κυρίως στις πράξεις τους. Βέβαια, αυτοί έχουν αίμα ελληνικό στις φλέβες τους και δεν μπορεί κανείς να τους αφαιρέσει την ιθαγένεια!

Για όσους τέλος ενδιαφέρονται εγκυκλοπαιδικά για την ιστορία του αλβανικού αϊτού και την προέλευσή του μπορούν να διαπιστώσουν ότι το σύμβολο ήταν η σημαία του ήρωα Κλαδά που έδρασε στη Μάνη και στη Χιμάρα. Ο Κροκόδειλος ή Κροκόνδειλος ή Ακροκόδουλος ή Κορκόντυλος Κλαδάς (1425-1490) ήταν Έλληνας στρατιωτικός ηγέτης, γιος του Θεόδωρου Κλαδά, αξιωματικού στην υπηρεσία των Δεσποτών του Μυστρά. Ο Κροκόδειλος Κλαδάς ανέλαβε στρατιωτική δράση στην περιοχή της Μάνης, αλλά επεκτάθηκε και στην Ήπειρο και η δράση του κατά των Τούρκων καλύπτει μια περίοδο σχεδόν 30 ετών.